

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χειρὸν δὲν ὑπάρχει, οὔτε ποτὲ ὑπῆρχε σλαβομακεδονικὴ ἐθνότης, ὑπάρχουν μόνον Ἕλληνες Μακεδόνες (2)

ΕΤΟΣ 1ον - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σ. Τ. Γ. 902 Β. ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ Ε.Τ.Α.Ε. ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ

Η ΤΕΛΕΤΗ

Ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος ἔληξε. Ἦταν ἡ μάχη, πού με ἀγωνία περίμενε ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος. Οἱ κακοὶ δαιμονες τῆς Ἑλλάδος, πού θρασυδείλοι γείτονες ἐξαπέλυσαν ἐναντίον τῆς, εἶχαν συγκεντρώσει εἰς τὸν Γράμμον ὅ,τι καλύτερον διέθεταν εἰς ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὕλικόν. Ἐπὶ ἕνα καὶ πλεόν ἔτος εἶχαν ὀχυρώσει ἀμυντικῶς τὰς καὶ φύσει ἰσχυρὰς καὶ δυσπροσίτους θέσεις τοῦ Γράμμου, τοῦ Σμόλικα, τοῦ Βοΐου.

Ἀπεναντί των τὸ Ἔθνος ἀντέταξε τὰ χρυσὰ νειδιά του καὶ τὴν ἀμετάρρητη θέλησί του νὰ νικήσῃ. Καὶ ἐνίκησε. Διότι οἱ κακοποιοὶ, ἀπογυμνωμένοι ἀπὸ κάθε ἠθικὸν ἔρεισμα, δὲν εἶχαν τὴν ψυχικὴν δύναμιν ν' ἀντισταθοῦν στὴν ἀκάθεκτη ὀρμὴ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων.

Τὸ Ἔθνος σύσσωμον πανηγυρίζει τὸν περίλαμπρον θρίαμβον καὶ καίει τὴν καρδίαν του θυμιαμα γιὰ τὰ ἀθάνατα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, πού προσέφεραν τὴν ὑπέρτατη θυσιά γιὰ τὴν σωτηρία τῆς.

Ἄλλ' ἡ μεγάλη τελετὴ τῆς νίκης, δὲν θὰ γίνῃ αὐτὴ τῆ φορὰ στὶς μεγαλοπρεπεῖς λεωφόρους τῆς πρωτεύουσας, ἀλλὰ στὶς ἀπρόσιτες κορυφογραμμὲς τοῦ Γράμμου, τοῦ Σμόλικα, τοῦ Βισοῦ, πού ἀποτελοῦν τῶρα τὴν φωτεινὴν λεωφόρον τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δόξης τοῦ Ἔθνους.

Ἐκεῖ, εἰς τὶς κορυφές, τὰ ὑψώματα, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς κρημνοὺς ἔχει παραταχθῆ ὁ Στρατός. Ἐκεῖ, ὁ Στρατηγός, ἔχει σταθῆ σκληρός, ἀμίλητος, με τὸν γάρτη στὰ γέρια. Ἐκεῖ ἔχει στηθῆ βαρὺ, σκυθρωπὸν, τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν τὸ χαρμόσυνον πυροβόλον. Ἐκεῖ θὰ κατέβουν ἀπ' τοὺς θόλους τοῦ οὐρανοῦ, με τῶν ἀγίων τὰ Ὕσαννα καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ φτερουγίσματα αἱ εὐχαὶ τοῦ Ὑψίστου. Ἐκεῖ ἔχει ἐκγυθῆ ὁ Λαός. Ὅπου κορυφή, ὅπου δρόμος, ὅπου στενωπός, ὅπου πλαγιά, στέκει ὀρθαὶ μιά σύζυγος, μιά ἀδελφὴ, μιά μητέρα. Σκιαὶ κρατοῦν γύρω τὰ ἐξαπτέρυγα, ὅπασαι καίουν λιθωντόν, τὰ ἄστρα ἔχουν κατεβῆ χαμηλὰ διὰ νὰ γίνουν κανδηλαὶ, καὶ πλήθος λάμπουν μέσα στὶς πέτρες, στοὺς βράχους, στὰ κλαδιὰ τῶν ἐλάτων τὰ ὀλόγρυσά εἰκονίσματα. Ἐκεῖ θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ.

Μία ἰλη ἵππικῶν, ὅπως ἄλλοτε, εἰς τὴν ἀσφαλτόν, θὰ καλπᾷσῃ διὰ μέσου τῶν χαραδρῶν δια νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸν Ναὸν τοὺς Νεκροὺς τῶν πολέμων. Κι' ἀπ' τὰ βάθη τῶν αἰῶνων ἕνας μυριόστομος εὐχαριστήριος ὕμνος θὰ ὑψωθῆ πρὸς τὸ Θεὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὴν Ὑπέροχον Στρατηγόν. Καὶ ἐνῶ ἡ τελετὴ θὰ διαλύεται καὶ θὰ γίνονται τὰ ὄπλα ἄτμοι καὶ οἱ ἄνθρωποι ὄνειρα, θὰ ἀκουσθῆ διὰ νὰ ἀντιλαλήσῃ ἀπὸ βουνοῦ εἰς βουνὸν καὶ νὰ παραδώσῃ τὴν ἡγῶν τῆς εἰς ὅλην τὴν Ἀνθρωπότητα ἡ νικητήριος ἱαχὴ τοῦ Ἑλλήνου Στρατιώτου τοῦ 1948, διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ στοὺς δούλους τῆς χθὲς καὶ ὑπομηφίους τυράννους τῆς Σήμερον, πὺ στῆ γωνία αὐτῆ τῆς Γῆς κατοικοῦν ἄνθρωποι, πού, δανευσθέντες σπινθήρα τοῦ Θεοῦ Φωτὸς διὰ νὰ διαλύσουν τὶς νύκτες τοῦ Σκότους καὶ νὰ με-

Η ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΝΘΟΥΣΙΩΝΤΟΣ ΛΑΟΥ

Τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ κ. ΒΑΓΓΕΛΗ ΤΖΙΜΙΚΑΛΗ

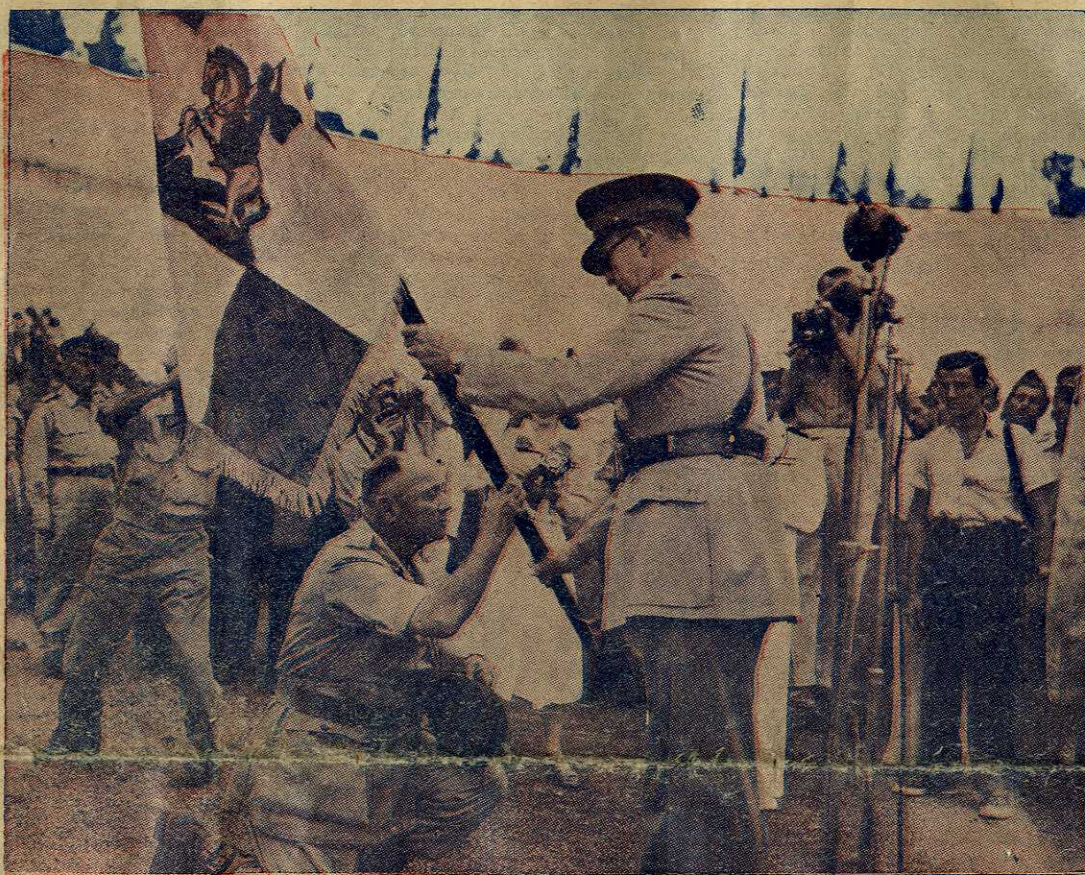
ΟΜΙΛΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ :

«Τώρα ἤθελα νὰ λάβω τὴν εὐκαιρίαν γιὰ νὰ συγχαρῶ ἐσάς, κ. Συνταγματάρχα —εἶπεν ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, στρεφόμενος πρὸς τὸν κ. Μπαϊρακτάρην— καὶ τὸ ἐπιτελεῖόν σας, διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελέσατε, τὴν ἀξίαν ἐργασίαν σας. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅπως ἀρχίσατε, ἐτοί θὰ φέρετε καὶ εἰς πέρασ τοῦ ἔργον σας. Ἡ Παναγία νὰ σὰς ἔχη ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς. » Ζήτω ἡ Ἑλλάς! »

ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ :

« Ἱερολοχίται, »
» Μὲ Ἑθνικὴ ἀνατριχίλα καὶ ἀγάπη σὰς ἀγκαλιάζει ἡ εὐχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ στὴν τιτάνεα ἐξόρμησί σας ἐναντίον τῶν προδοτῶν τῆς Φυλῆς. »

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παραδίδει τὴν πολεμικὴν σημαίαν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Νέου Ἱεροῦ Λόχου Συν/ρχην κ. Δασύλην

Εἰς τὸ Ἑθνικὸν Παναθηναϊκὸν Στάδιον τὴν Παρασκευὴν 10-9-48, παναθηναϊκὴ συγκέντρωσις. Ὁ ἐθνικὸς ἐνθουσιασμός μεγίστος, μεγίστη ἡ ἐθνικὴ συγκίνησις. Ἕλλη-

νες καὶ ξένοι ἐπευφημοῦν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ε.Τ.Α.Ε. Εἶνε πλέον οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες. Τοῦτο ἀποτυπῶται εἰς τὴν ἐμφάνισίν των, εἰς τὴν ἐκφράσιν των, ἐν παν-

τί. Εἶνε χάρμα νὰ βλέπῃ κανεὶς παρατεταγμένους εἰς τὸ Στάδιον τοὺς Σκαπανεῖς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ε.Τ.Α.Ε. Ἡ ἐμφάνισίς των, ὁ ὀπλισμός των, ἡ ὀργάνωσίς των, θαυμαστά. Λες ὅτι εἶνε ἐπιλέκτον στρατιωτικὸν σῶμα, ὅπως καὶ εἶνε: Διότι τὸ ἀποτελοῦν ἀξιωματικοὶ με τὴν μεγίστην ἐμπειρίαν με-

τὴν στιγμὴν ἐξεπροσώπει ὁ κ. Μπαϊρακτάρης καὶ ἀθροοὶ ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι προσφέρονται νὰ ἀποτελέσουν τὸν νέον Ἱερὸν Λόχον (Εἰδικὸν Τάγμα Ἀξιωματικῶν = Ε.Τ.Α.Ε.) καὶ νὰ ὑπηρετήσουν εἰς αὐτὸν ὡς ἀπλόι στρατιῶται.

Ἀπὸ τὸ Α' Τάγμα Μακρονήσου, ὑπὸ τὴν εὐφυσιάτην, με εὐρύτατον πνεῦμα καὶ ἄκρας πολιτισμένην Διοίκησιν τοῦ Ταγματάρχου κ. Ἀντ. Βασιλοπούλου, ἀπὸ τὸ Β' ὑπὸ τὸν ἐπίσης ἐπίλεκτον Διοικητὴν κ. Τζανετᾶτον καὶ ἀπὸ τὸ Γ' ἀπὸ τὸν τότε Διοικητὴν καὶ ἤδη ὑποδ)τὴν Λοχαγὸν κ. Σκαλούμπακαν, οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐτέλουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των καὶ τὴν διαφώτισίν των, μετὰ ποικίλλον χρονικὸν διάστημα εἰς Μακρονήσον, ἄριστοι πλέον εἰς ἔθνηκην διαπαιδαγώγησιν καὶ πληρεῖς ἰκανότητος καὶ αὐτοπεποιθήσεως διὰ τὸν ἐπερχόμενον δι' αὐτοὺς ἔνοπλον ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ συμμορισμοῦ, ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν τότε Γενικὸν Στρατοπεδάρχην καὶ ἤδη Διοικητὴν τοῦ Ε.Τ.Α. κ. Νικόλαον Δασύλην.

Ὁ Συντ/ρχης κ. Δασύλης τοὺς ὠργάνωσε με τὴν σοφὴν πείραν του —εἶνε ἀπὸ τοὺς ἥρωας παλαιούς ἀξιωματικούς του Σκρά— καὶ τοὺς ὠδήγησε πρὸς ἐκπαίδευσιν. Ἐξεπαιδεύθησαν ἡμεῖς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ε.Τ.Α.Ε. Ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὰς Διαδιδάξεις, εἰς τοὺς ὅλους καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ εἶνε τὸ ἀξιωματικώτερον τμήμα τοῦ Στρατοῦ μας.

Ὅταν οἱ προηγούμενοι, οἱ ὁποῖοι ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Μακρονήσον ἀπλόι στρατιῶται, ἐθαυματουργήσαν ὅταν ἐπολέμησαν, φαντασθῆτε τί εἶδους ἔνοπλον τμήμα θὰ ἀποτελέσουν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ε.Τ.Α.Ε., με τὸν ἀριστον ὀπλισμὸν των καὶ τὴν ἐμπειροὴν Διοίκησιν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν Βουλευμένην, εἰς τὸ Χαϊδάρι, ἦσαν τελείως ἐλεύθεροι τὰς

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: 'Αντιπροσωπεία των Ταγμάτων Μακρονήσου... ΜΕΣΟΝ: Μερική άποψις του Σταδίου... ΔΕΞΙΑ: 'Ο Νέος 'Ιερός Λόχος»

ΜΕ ΤΗΝ 4Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΘΥΜΗΜΑΤΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΗΘΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΛΟΧΟΥ

ΧΑΛΚΕΙΟΝ ΨΥΧΩΝ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Από την Κόρινθο κι' έπειτα φαντάζομαι πως ή ελληνική φύση δεν θα μπορούσε να διαλέξη ωραιοτέρο σκηνικό.

Κιάτο, Ξυλόκαστρο, Διακοφτό, Αίγιο, είνε οι μεγαλύτεροι σταθμοί μιας απολαυστικής διαδρομής έως την Πάτρα.

Με βεϊκή άπλογοριά ή εύλογία είνε σταλμένη σ' αυτή την έκταση. Αιώνες τούτη ή γή δίνει στους ανθρώπους την ξανθιά σταφίδα και τó γλυκό κρασί.

Σύκα δροσερά, ροδάκινα σαν μάγουλο 'Ελληνοπούλας του χωριού, μήλα, ρόδια, πεπόνια, καρπούζια, όλη αυτή ή καλοκαιρινή άφθονία παρατάσσεται σ' όλη την διαδρομή.

Μικροκύλι 'Ελληνοπούλο, στάσου χαρούμενο δίπλα στη μαννούλα σου και νάσαι θέβαιο ότι τούτοι που καιρικής, τα άγνωστα μέγαρα σου αδελφία, πίνε για σένα να πελάσουν, να νά παίξουν άμυστο, σπύρομα, πλάστου δικού του πουλχαν άπλωμένη σταφίδα για τó λιάσιμο, άροκινάει τὰ χεράκια του και χαιρετ' προς τὰ θαγόνια, ενώ τὰ χειλάκια του άνοιγοκλείουν συνέχεια, λέγοντας, ποιος ξέρει τί.

Μικροκύλι 'Ελληνοπούλο, στάσου χαρούμενο δίπλα στη μαννούλα σου και νάσαι θέβαιο ότι τούτοι που καιρικής, τα άγνωστα μέγαρα σου αδελφία, πίνε για σένα να πελάσουν, να νά παίξουν άμυστο, σπύρομα, πλάστου δικού του πουλχαν άπλωμένη σταφίδα για τó λιάσιμο, άροκινάει τὰ χεράκια του και χαιρετ' προς τὰ θαγόνια, ενώ τὰ χειλάκια του άνοιγοκλείουν συνέχεια, λέγοντας, ποιος ξέρει τί.

είνε τόσο μεστή. Τίποτα δεν λείπει κανείς από τους κατοίκους αυτούς λογαριάζει τους άπάτριδες. Πόλη βιομηχανική και με ελληνικό φάσ στολισμένη.

Ρίον, Γλωσσίδι τής πελοποννησιακής γής μέσα στον Κορινθιακό, έχει τó σημάδι τής ενετικής κατοχής, τó κάστρο στην άκρη, μέσστη θάλασσα. Άντίκρου τó άλλο γλωσσίδι τής Στερεάς: τó Άντίριο.

Πάτραι. Πριν ό ήλιος γύρη στα άπέναντι στερεολλαδικά βουνά, ό σφυμός φτάνει στο τέρμα τής διαδρομής μας. Στερεά και λιμένα γειμάτα ζωή. Άριστορά μας τὰ εργοστάσια τής παραλίας και δεξιά ό Μώλος με τὰ φορτωμένα καράβια και καΐκια. Άδειάζουν τὰ βαγόνια από τó ναρούμενο σύνολο που φέρνει μαζί του έναν άφθαστο ένθουσιασμό που πήρε από κάποιο μακρινό τώρα νησί. Τριάντα ώρες έχουν περάσει από τή στιγμή που άφίναμε τó Μακρονήσι. Όμως παντοτεινή είνε ή εικόνα του και τó κέρδος τής εκεί ζωής θα μείνει αϊώνιο.

Ο Κ. Γ. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΜΑΣ

Συντάκτης μας έπεσκέφθη προχθές τόν ύφηγητήν τής Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Άθηνών και Διευθυντήν του 'Ιστορικού Λεξικού τής Άκαδημίας Άθηνών κ. Γεώργιον Κουρμούλην και τόν παρεκάλεσε να εκθέσῃ τας έντυπώσεις του από την τελευταίαν επίσκεψίν του μετ' άλλων καθηγητών του Πανεπιστημίου εις τó Τάγμα μας.

Ναί, για κείνον τόν Δεκέμβριο, για κείνον που τόν σημείωσε και θα τόν γράψη ή 'Ιστορία θα σάς μιλήσω. Μερικές έντυπώσεις θα σάς έξιστορήσω, όπως τις έξησα. 'Η διήγησή μου θάνε απλή, χωρίς ιδιαίτερο σκοπό.

Στó τελευταίο Πανελλαδικό (;) Συνέδριο πούκανε ό Ζαχαριάδης στην Άθήνα, πριν βγη συμμορίτης, είνε ό ίδιος: «Τό κίνημα τó Δεκέμβρη ήταν στρατιωτικά καταδικασμένο. Όλοι μας ξέρουμε όμως πως ήταν και πολιτικά καταδικασμένο, από δικιά μας γνώση, άταν είδαμε τή μεταδεκεμβριανή στροφή του κόσμου, που έφτασε στο σημείο να νάση τó ΕΑΜ τὰ όχτὼ δέκατα τής δύναμής του, να μην τ' άπομείνουν δηλαδή παρά οι φανατικοί κομμουνιστές».

Κι' όλοι άναρωτιόμαστε: «Τότε γιατί έγινε ό Δεκέμβρης, αφού ήταν καταδικασμένος και στρατιωτικά και πολιτικά;»

Γιατί είνε ή Μόσχα μαζί με τους διάφορους δήθεν συνταγματάρχες Ποτώφ να γίνη. Γιατί τó κίνημα στην Ελλάδα θα διευκόλυνε τήν έπιτυχία τής διεθνιστικής πολιτικής του Κρεμλίου. 'Η επέμβαση των Άγγλων στην Ελλάδα θα έδινε τó δικαίωμα όχι μόνο να επέμβη, αλλά να υποδουλώση τήν Άνατολική Ευρώπη.

Ό ελληνικός Λαός ήταν τó σφαχτό που μήπεκε δόλωμα στο δόκανο πουχε στηνμένο ό διεθνής κομμουνισμός στους Άντικούς Συμμάχους.

Κι' έτσι ό Δεκέμβρης έγινε. Θυμάται κείνες τις μέρες τής συννεφιασμένης και τις νύχτες τής αφέγγαρης, που με τήν τρέλλα στα μάτια οι Έλληνες χτυπούσαν τους Έλληνες και ματώνονταν και σκοτώνονταν και λιγότεθαι.

Οί προσπάθειες του ΚΚΕ για τó ολοκληρωτικό ξεπούλημα τής Πατρίδος μας, στον προαιώνιο έχθρο τής, τó Σλαύο, χρονολογούμενες από χρόνια πολλά πριν από τόν τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, δεν ήτο δυνατόν τελικά να καρποφορήσουν, αν δεν κατάρθωνε να έξασφαλίση έκ τών προτέρων τήν άνεπιθύλητη ύποστήριξη και συμβολή του μεγαλύτερου μέρους τής Νεολαίας του 'Εθνους.

Προς τούτο έχρειάζετο ή κατάλληλη ευκαιρία. Άρρησε ίσως να τó δοθη, μά σαν όμως τó έδόθη, δεν άργηπόρησε ούτε στιγμή δια τήν πραγμάτωση του σκοτεινού τούτου σκοπού. Έθεσαν άμέσως εις έφαρμογήν τὰ πλέον ειδεχθή σχέδια, που με πρωτόγνωρη σατανικότητα έξυφάνθησαν στους γκαγκστερικούς και άπρόσιτους έκείνους θαλάμους του άλχημικού Κρεμλίου, με μοναδικό σκοπό να δολιεύησῃ τήν άθωα ελληνική ψυχή, να θολώση τὰ άπονήρευτα μυαλά, να άναστατώση, τις συνειδήσεις και να έπιτύχη έτσι τόν έννοκτόνο του σκοπό. 'Η Νεολαία με φλογισμένα τή στήθη τής από τή δυνατή κι' άβυστη φλόγα τών αισθημάτων του πατριωτισμού, άκουσε τó γλυκό και πλανερό σειρήνιο τραγούδι τών πατριδοκαπιλών του ΚΚΕ και με ένθουσιασμό ζώστηκε τ' αρματα κι' άνυποψίαστη τούς άκολούθησε στους σκολιούς εκείνους δρόμους τής άνιστόρητης προδοσίας.

Όταν όμως άργότερα καταλόγισε τó κακό και ή 'Ελλάς ξαναγίνονταν ελευθέρη και πάλι χώρα, βρέθηκε στην άνάγκη, σαν στοργική που είνε Μάννα, να περισυλλέξη τὰ δηλητηριασμένα από τó κομμουνιστικό φαρμάκι παιδιά τής και να τὰ άποτροφιάση. 'Επί τού

γεννημένον έναν 'Ελληνα, μέχρι σημείου να μη ύπάρχη γι' αυτόν πλέον παρελθόν παρά μόνον παρόν και μέλλον, τίποτε άλλο παρά μόνον Πατρίδα και μόνον αυτή. Είνε άκόμα ό πατέρας μας, ό μεγάλος μας φίλος, ό έμψυχωτής μας εις κάθε άραίο και έθνικόν. 'Η έγργασία αυτή, άφ' ένός μὲν για τήν καλαισθητική εμφάνιση του Λόχου με τις πολυποίκιλες έκδηλώσεις τής και άφ' έτέρου για τήν έθνική διαπαιδαγώγησιν τών άνδρών, αν και καταθλιπτική σε βάρος, όχι μόνον δεν έκούρασε στην έθνική του αυτή πορεία τόν άκούραστον τούτον πατριώτην άθωματον, αλλά άπεναντίας τόν κατέστησε πλέον δραστήριον και ένεργητικόν τώσον, ώστε να τόν βλέπωμεν καθημερινώς ν' άπασχολήται επί ώρας όλοκληρους, άλλοτε μὲν με συγκεντρωμένον τόν Λόχον του, κάνοντας έθνικές και χρι-

στιανικές διδασκαλίες, κι' άλλοτε πάλι με έναν έκαστον ξεχωριστά στρατιώτην, νουθετώντας τον σαν πραγματικός πατέρας, σαν να μην άρκουσε ή καθημερινή και κοπιώδης διδασκαλία με άκαταμάχητα άληθώς έπιχειρήματα προς τόν συγκεντρωμένον Λόχον. Συμπάσχει με τόν στρατιώτη και δεν βρίσκει από τόν πόνον άνακούφισιν, αν τελικά δεν κατάρθωση να γόν ώδηγήσῃ στή Λεωφόρο τών έθνικών ιδεωδών, μά τούτο όμως με πολλή μεαστρία πάντοτε τó έπιτυγχάνει.

Άς άφήσωμε όμως τὰ πράγματα να μιλήσουν γι' αὐτόν. 'Η Διεύθυνσις τώρα τού Γραφείου 'Ηθικής Άγωγής άνετέθη εις τόν ανθυπολοχαγό κ. Παναζήν, ό όποιος έδειξεν, εϋθύς ως άνέλαβε, ζήλο και δραστηριότητα άρκετά μεγάλην, ύποσχόμενος παραπολλά δια τήν περαιτέρω άνοδον και καλήν λειτουργίαν του Γραφείου.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Νύχτα. Οί συμμορίτες έχουν έπιτεθῃ σ' ένα χωριό έξω από τήν Κοζάνη. Οί άνδρες του σταθμού χωροφυλακής, με τó δικητή τους και ή κεφαλής μάγονται ήρωικά — σαν 'Ελληνες 'Ο διοικητής καθοδηγεί τὰ ποιά τους και τούς έμψυχώνει: «Εμπρός, παιδιά, πάντα τους! Για τήν Ελλάδα!»

Οί άνδρες, αν και περισσότεροι, άρχίζουν σιγά-σιγά να ύποχωρούν, ώσπου κάποια στιγμή οί πούνοι όσο και τή δική τους οικογένεια, γιατί είνε και οι ίδιες μητέρες, αδελφές, σύζυγοι και ξέρουν τόν πόνον τής γυναίκας που βρίσκεται ξαθνα χωρίς στήριγμα δίπλα τής, χωρίς άποκούμπι.

Άς μη ξεχνούμε και τις αδελφές ψοσκόμους. 'Ότι και να πη κανείς για τó έργο τους θα είνε λίγο.

Άς μη ξεχνούμε και τις αδελφές ψοσκόμους. 'Ότι και να πη κανείς για τó έργο τους θα είνε λίγο.

